

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte   Constantin Gurschi,
Judecători   Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2013, declarat de inculpatul

Iurii (Simac) Iurie Fiodor, născut la 13 octombrie 1991, originar și locuitor al or. Fălești, str. Luceafărul 24G, ap. 20, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) la 20 august 2010, prin sentința Judecătoriei Fălești, în baza art. 323 alin. (1), 188 alin. (1), 84 Cod penal la 3 ani 6 luni închisoare;

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>26 decembrie – 26 martie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>15 aprilie – 01 noiembrie 2013,</i>
	<i>23 decembrie 2013– 26 februarie 2014;</i>

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești din 26 martie 2013, Simac Iurie a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că Simac Iurie este învinuit că în perioada 15.01 – 09.03.2011, împreună cu Friptuleac Ruslan, a pătruns prin forțarea ușii de la intrare în gospodăria cet. Ilieș I., situată în or. Fălești, str. Putna 2, de unde pe ascuns a sustras bunuri, cauzîndu-i părții vătămate o pagubă materială în mărime de 11.140 lei.

Instanța a menționat că Friptuleac Ruslan, care a indicat că a săvârșit infracțiunea împreună cu Simac Iurie nu a fost audiat în cadrul ședinței de judecată și inculpatului nu i s-a oferit posibilitatea de a pune întrebări lui Friptuleac Ruslan.

Astfel, nu pot fi reținute ca probe procesul verbal de audiere a lui Friptuleac Ruslan în cadrul ședinței de judecată, procesul verbal de verificare a declarațiilor lui Friptuleac Ruslan la fața locului și sentința judecătorească Fălești din data de 24 octombrie 2012, prin care s-a constatat că Friptuleac Ruslan a săvârșit infracțiunea împreună cu Simac Iurie, or ultimul nu a avut calitatea de inculpat în cauza respectivă, nu a avut posibilitatea de a se apăra de învinuirile și afirmațiile inculpatului Friptuleac Ruslan, iar constatarea faptului săvârșirii în comun a infracțiunii cu Simac Iurie încalcă principiul prezumției nevinovăției.

În ședința de judecată procurorul nu a solicitat audierea nemijlocită a lui Friptuleac R. și, ținând cont că la audierea acestuia a avut acces doar partea acuzării, că acuzarea își întemeiază substanțial învinuirea pe această probă, admiterea unei asemenea probe ar determina violarea art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil.

3. Procurorul a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), 85 Cod penal la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

Apelantul a invocat că a prezentat ca probă materială copia sentinței Judecătorești Fălești din 24.10.2012, care este definitivă, prin care Friptuleac Ruslan a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere comisă împreună cu Simac Iurie precum și procesul-verbal al ședinței de judecată în cadrul căruia au fost fixate declarațiile inculpatului Friptuleac Ruslan, date în cadrul ședinței de judecată. Atît inculpatul cît și avocatul său nu au contestat legalitatea și admisibilitatea acestor probe și nici nu au solicitat audierea lui Friptuleac Ruslan în cadrul ședinței de judecată.

Proba cu procesul-verbal al ședinței de judecată unde erau consemnate declarațiile inculpatului Friptuleac Ruslan, a fost administrată conform art. 389 alin. (3) din Codul de procedură penală, care prevede condițiile în care se dau citire declarațiilor martorilor depuse în timpul urmăririi penale dar nu reglementează situația-expusă de către instanța de judecată în cadrul sentinței de achitare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2013, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Simac (Iurii) Iurie a fost condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea pedepsei aplicate conform sentinței judecătorești Fălești din 20 august 2010, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începînd cu 01 noiembrie 2013.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate prejudiciul material în mărime de 9340 lei.

Instanța de apel a constatat că, în perioada 15.01-09.03.2011, inculpatul Simac (Iurii) Iurie, prin înțelegere cu Friptuleac R., deja condamnat prin sentința judecătorești Fălești din 24 octombrie 2012 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), 85, 90 Cod penal, a pătruns prin forțarea ușii de la intrare în locuința lui Ilieș Lilian, situată în or. Fălești, str. Putna 2, de unde pe ascuns a sustras un înșurăbător electric de

culoare sură f/f în valoare de 500 lei, un înșurăbător de culoare sură combinată cu negru f/f la prețul de 500 lei, un burghiu electric mic de culoare sură f/f la prețul de 300 lei, un perforator mic de culoare sură f/f la prețul de 600 lei, un stepler pentru construcții f/f la prețul de 150 lei, un aparat de telefonie fixă nou, cu ecran digital în valoare de 1800 lei, un televizor de model „Polar” diagonală 37 cm, f/f la prețul de 700 lei, o mașină de frezat de model „Vitec” nouă la prețul de 350 lei, un set de veselă de bucătărie în servietă, nou, de model „Millerhous” la prețul de 1800 lei, un cuțit suvenir cu lungimea de 30 cm, în valoare de 200 lei, un electricșoc, f/f în valoare de 100 lei, un DVD pentru automobil de model „MIYOTA” f/f în valoare de 600 lei, un sowbuffer SVEN SPS 870 cu patru boxe f/f în valoare de 1500 lei, un DVD de model „FRISSON” f/f în valoare de 300 lei, un tiuner pentru karaoke cu antenă și două microfoane f/f în valoare de 350 lei, două boxe pentru calculator f/f în valoare totală de 50 lei, o boxă cu puterea de 20 w f/f în valoare de 50 lei, un stilou-antena f/f în valoare de 40 lei, un telefon mobil de model „Nokia 6300” f/f în valoare de 800 lei, un pistol pneumatic f/f în valoare de 200 lei, o brichetă în formă de pistol f/f în valoare de 35 lei, un polizor mic de tăiat în unghi f/f în valoare de 350 lei, două rulete f/f cu lungimea de 5 metri fiecare, valoarea unei unități fiind 15 lei, în valoare totală de 30 lei, o ruletă f/f cu lungimea de 100 m., în valoare de 70 lei, o mașină de șlefuit lemnul f/f în valoare de 210 lei, foarfece pentru vița de vie, noi în valoare de 30 lei, două perechi de clește f/f, prețul unei unități 15 lei, în valoare totală de 30 lei, un aparat de fotografiat cu peliculă f/f în valoare de 70 lei, un ciocan mic f/f în valoare de 25 lei, pricinuind astfel proprietarului o pagubă materială în valoare totală de 11.140 lei.

Fiind audiată în ședința instanței de apel, partea vătămată Rotari A. a explicat că ea împreună cu concubinul Ilieș L. se afla în Federația Rusă când a fost înștiințată despre furtul săvârșit. Cineva din vecini a înștiințat poliția. Din casă au dispărut bunurile descrise în rechizitoriul. Demidaș Marin (Friptuleac Ruslan) i-a povestit că a fost a fost de câteva ori cu Simac Iu. (Iurii Iu.), la propunerea ultimului, în gospodăria ei și din casă au luat mai multe bunuri. Toate au fost duse în apartamentul lui Simac Iu. (Iurii Iu.), că ei au spart sticla și prin ușă au intrat în casă.

Martorul Grușca V., fiind audiat în ședința instanței de apel, a declarat că în timp ce se afla la piață de el s-a apropiat o persoană din s. Călugăr și i-a propus să cumpere un telefon, l-a cumpărat. Ulterior, de el s-a apropiat un polițist și i-a spus că telefonul este furat.

Din declarațiile martorul Ilieș L., rezultă, că acesta a discutat cu Demidaș Marin (Friptuleac Ruslan) și din spusele ultimului a înțeles că anume Simac Iu. (Iurii Iu.), i-a propus să-i ajute să i-a bunurile din casa lui Rotari A., necunoscând că acestea se fură, ele erau deja pregătite și ei le-au dus la Simac Iu. (Iurii Iu.) acasă.

Vinovăția inculpatului rezultă și din procesul-verbal de verificare a declarațiilor lui Friptuleac R. la fața locului, din 09.12.2011, în cadrul căruia acesta indică pe unde au pătruns împreună cu Simac Iu. (Iurii Iu.) în gospodăria părții vătămate, locul unde au dus bunurile sustrate și traseul pe unde au dus acele bunuri la domiciliul lui Simac I. (Iurii Iu.), din procesul-verbal al ședinței de judecată, în care au fost consemnate declarațiile lui Friptuleac R., date sub jurământ în cadrul ședinței de judecată, care fiind disjungată, s-a desfășurat conform procedurii speciale

a acordului de recunoaștere a vinovăției, din copia sentinței judecătorești Fălești din 24.10.2012, prin care friptuleac R. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal și condamnat.

Nici la faza de urmărire penală și nici în cadrul examinării judiciare a cauzei, inculpatul nu a solicitat să fie administrate probe noi.

În această ordine de idei, instanța de fond eronat a concluzionat încălcarea prevederilor art. 6 CEDO.

Deci, materialele acumulate la urmărirea penală cât și probele prezentate în ședința de judecare a cauzei, mărturisesc vinovăția și existența în acțiunile inculpatului Simac Iu. (Iurii Iu.) a elementelor infracțiunii prevăzute la art.186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, ca furt, adică sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, de două persoane, prin pătrundere în locuință.

Instanța a mai reținut și faptul că în timpul urmăririi penale coparticipantul Demidaș Ruslan și-a schimbat numele în Friptuleac. Totodată, în cadrul judecării cauzei penale în ordine de apel, s-a constatat că pînă la pronunțarea sentinței judecătorești Fălești din 26.03.2013, în timpul cercetării judecătorești, inculpatul Simac Iurie Fiodor la fel și-a schimbat numele în Iurii Iurie Fiodor, fără a aduce la cunoștință instanței judecătorești modificarea respectivă. A ascuns acest fapt și în ședința instanței de apel, recunoscîndu-l doar după ce procurorul participant a prezentat extrasul din Registrul de Stat a Populației.

Prin urmare, Simac Iurie Fiodor și Iurii Iurie Fiodor este una și aceeași persoană, iar soluția urmează a fi adoptată în privința lui Iurii Iurie Fiodor, conform nr. de identitate 2004037103732.

Astfel, apreciind în ansamblu probele administrate, s-a constatat că instanța de fond greșit l-a achitat pe Simac Iu. (Iurii Iu.).

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de gravitatea și prejudiciabilitatea faptei comise, atitudinea inculpatului față de cele săvârșite, prezența antecedentelor penale și faptul că este caracterizat negativ. Între timp, după săvârșirea faptei de furt, acesta a fost sancționat contravențional în baza art. 353 alin. (1), 353 alin. (2) și 354 Cod contravențional, iar conform ordonanței procurorului din 28.10.2013 în cazul acestuia a fost pornită urmărirea penală în baza art. 349 alin. (1) Cod penal.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că instanța de apel a ignorat prevederile art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil, n-a asigurat în ședința de judecată principiul contradictorialității, respectiv a ignorat dreptul inculpatului la o apărare eficientă, iar instanța de fond corect a pus la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

Instanța de apel, a reținut ca probă sentința judecătorești Fălești din 24.10.2012, adoptată în privința lui Friptuleac Ruslan, care a fost adoptată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Aceasta vine în contradicție cu legislația, deoarece, inculpatul n-a participat la judecarea cauzei în privința lui Friptuleac R., a fost lipsit de dreptul de a avea acces

la probe, de a da întrebări, din materialele cauzei rezultă că lipsesc probe care ar confirma cele susținute de condamnatul Friptuleac R.

Alte probe, care ar confirma cele susținute de acuzare, în materialele cauzei lipsesc.

În condițiile când procurorul n-a prezentat persoana respectivă ca martor, fapt ce ținea de obligațiile lui, nefiind audiată, inculpatul a fost lipsit de posibilitatea de a da întrebări, iar instanța a fost lipsită de dreptul de a face trimitere la proba respectivă, or, concluzia instanței privind vinovăția poate fi bazată exclusiv doar pe probele cercetate. Acceptarea unei atare probe echivalează cu încălcarea dreptului la apărare.

Procurorul n-a prezentat probele în ședința de judecată al instanței de apel, lăsându-se în obligațiunea inculpatului de a-și demonstra nevinovăția, fapt ce contravine prevederilor art. 8 alin. (2) Cod de procedură penală, iar instanța, preluând poziția procurorului, a judecat cauza cu înclinație preconcepută de a reține învinuirea doar pe baza unei sentințe, fără verificarea probelor. Or, este vădit că organele de acuzare au dobândit adoptarea deciziei respective prin încălcarea drepturilor inculpatului, fiind încălcat principiul egalității armelor.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, dar doar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se atestă că recursul nominalizat este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri pentru recursul ordinar - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, în pofida prescripțiilor enunțate, recurentul nu a specificat asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi erorile concrete de drept și esența circumstanțelor că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la

exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Astfel, recursul ordinar nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite dar este menționat că instanța de apel a ignorat prevederile art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind fapta incriminată inculpatului și înadrarea juridică a acțiunilor acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, procurorul, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, invocînd direct și nemijlocit probele acuzării în conformitate cu art. 24, 26 alin. (3) Cod de procedură penală (*v. 2, f.d. 9-69*), iar inculpatul și avocatul său neinvocînd nici o circumstanță, în corespundere cu principiul contradictorialității în procesul penal, prevăzut la art. 24 Cod de procedură penală, în aspectul apărării.

La fel, instanța de apel a ținut cont, la stabilirea pedepsei inculpatului, de prevederile art. 61, 75 și 85 alin. (1) și (3) Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvîrșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decît pedeapsa stabilită pentru săvîrșirea unei noi infracțiuni și decît partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este și unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Iurii (Simac) Iurie Fiodor împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2013, deoarece nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 26 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

26 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte   Constantin Gurschi,
Judecători   Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2013, declarat de inculpatul

Iurii (Simac) Iurie Fiodor, născut la 13 octombrie 1991, originar și locuitor al or. Fălești, str. Luceafărul 24 G, ap.20, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) la 20 august 2010, prin sentința Judecătoriei Fălești, în baza art. 323 alin. (1), 188 alin.(1), 84 Cod penal la 3 ani 6 luni închisoare.

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Iurii (Simac) Iurie Fiodor împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2013, deoarece nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 26 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco